

Redactioneel

De oorlog – de Tweede – is nog niet voorbij. Juist dit jaar is daar in Den Bosch veel aandacht aan besteed. Lijkt het. Maar het valt mij op dat het jaar in jaar uit bijna uitsluitend om de bevrijding van de stad gaat. Daar zijn veel foto's van bewaard en er zijn nogal wat mensen die hun 'belevissen' van die dagen aan het papier hebben toevertrouwd. Kennelijk heeft de bevrijding heel veel indruk gemaakt. En dat doet het ook. Het is altijd weer indrukwekkend als je de steeds ouder wordende Welshmen in de stad ziet. Zij zetten hun leven in de waagschaal en zagen talloze kameralen sneuvelen. Als je alleen al aan de invasie op de Normandische kust denkt, hoeveel jonge mannen – uit een land dat nauwelijks was hersteld van de 'Great War' – zijn er niet weggemaaid?

Maar wáár bevrijdden die mannen 'ons' van? Is er in de stad aandacht voor de oorlog zelf geweest? Wat gebeurde er tussen mei '40 en november '44? Daar weten we nog niet zo bijster veel vanaf. Ging het leven – met alle beperkingen – voor de meeste mensen gewoon door? Er werden wél mensen vervolgd. Bij hen heerste jarenlang angst, vlakbij de stad lag een concentratiekamp. Hoe werd dat dan 'beleefd?' In het stadsarchief is daar maar heel weinig over bekend. Ook de collectie Tweede Wereldoorlog bevat naar verhouding veel meer gegevens over de laatste maanden en weken van de oorlog dan over de jaren daarvoor. In dit nummer een enkel gegeven over de Bossche burgemeesters in oorlogstijd. Fout? Goed? Of 'gewoon' een grijs verleden? En zou dat de reden zijn voor dat 'gat' in de geschiedenis? De oorlog is nog niet voorbij. De redactie wenst u ook daarom vrede en alle goeds toe voor 2005.

AV

